

Jsi mrtvá sezóna

Hana Zagorová

Hodina noční, hodina poznání,
kdy hvězdy jako roje včel
se nebem rozlétnou
a oblohu jak chladný neon rozetnou
ta slova hořící i hojivá
jak pokání.
Jsi mrtvá sezóna,
mrtvá až k uzoufání.

Jsi mrtvá sezóna,
první a poslední,
jsi vítr na pláži a já se vzdávám.
Kamínek pro štěstí, fialky po dešti
zpátky ti navracím, zpátky ti dávám.
Jsi mrtvá sezóna, korouhev bez šiku,
už nejsi mých kroků stráž, co mě brání.
Korálky holčičí, vánoční jehličí
zpátky ti navracím dech letních stránek.

Jak tulák láska umírá a hledá suchý kout,
když slzy nocí probdělých se slijí v jeden proud.
V něm utápím se, láska má a veslo neházíš.
Už znám tep čekání než znovu udeří jara volání.

Jsi mrtvá sezóna,
první a poslední,
jsi vítr na pláži a já se vzdávám.
Kamínek pro štěstí, fialky po dešti
zpátky ti navracím, zpátky ti dávám.
Jsi mrtvá sezóna, korouhev bez šiku,
už nejsi mých kroků stráž, co mě brání.
Korálky holčičí, vánoční jehličí
zpátky ti navracím dech letních stránek.

Co je s láskou? Kam se ztrácí?
Možná ptáci.... ji k horám odnesou.